

[Gottschalck-Hansen.]

betyde, at luftfartøjer fra disse lande er udelukket fra at benytte danske lufthavne? Jeg ville finde det rimeligt, om det var tilfældet, men jeg vil gerne bede ministeren herfra bekræfte, om min antagelse er rigtig.

I lighed med de to foregående ærede ordførere vil også jeg gerne udtrykke min uforbeholdne tilfredshed med lovforslagets § 50, hvor der klart og tydeligt nedlægges forbud imod, at mennesker, der har en alkoholkoncentration i blodet på 0,4 promille eller derover, gør tjeneste på et luftfartøj. Jeg finder det rigtigt, at Danmark i modsætning til f. eks. Sverige har fastsat en ganske bestemt grænse for, hvor meget eller måske rettere hvor lidt de i luftfartøjer tjenstgørende personer må nyde, og jeg konstaterer med tilfredshed, at de samme regler gælder de i luftfarten arbejdende funktionærer og håndværkere, hvis arbejde er af en sådan karakter, at sikkerhedsproblemet berøres deraf.

Lige så værdifuldt er det, og det synes jeg ikke man skal glemme at understrege, at der i lovforslaget også peges på andre årsager, der må forbyde, at folk virker i luftfartøjer eller ved sikkerhedstjenesten. Der nævnes ganske nøje sygdom, overanstrengelse, mangel på søvn eller påvirkning af narkotika. Sådan noget er man tilbøjelig til at betragte som formildende omstændigheder; det synes ikke så anstødeligt, at et menneske er overanstrengt, svækket af sygdom eller uoplagt, som at det er beruset, under påvirkning af alkohol, men resultatet bliver mange gange det samme, og jeg synes, det er helt korrekt, at lovforslaget meget stærkt understreger det uansvarlige i at virke, når man er i en sådan tilstand.

Jeg kunne næsten ønske, at de i § 150 fastsatte straffebestemmelser blev skærpet noget, således at frakendelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj på grund af overtrædelse af § 50, blev endelig og ikke som foreslået i visse tilfælde tidsbegrænset, selv om der ganske vist er fastsat en minimumsgrænse på indtil 6 måneder.

I § 59 i det afsnit af lovforslaget, der omhandler flyvepladser, står der, at „ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at der til indretning og drift af en flyveplads, hvis benyttelse til flyvning ikke står åben for offentligheden, eller af andet anlæg i

luftfartens tjeneste skal kræves tilladelse af luftfartsvæsenet. Ministeren kan give nærmere forskrifter for sådan tilladelse.“ Er det ikke en lidt nærgående bestemmelse? Er det ikke lidt for meget at snige sig ind på anden mands mark? Affattelsen er efter min mening uheldig, da man absolut ikke kan se, hvad denne passus indebærer: ministeren kan give nærmere forskrifter for sådan tilladelse.

Der mangler, synes det mig, et enkelt område, som jeg gerne havde set taget med, når vi nu skal lave en ny luftfartslov, og det er problemet om støjplagen, som vi har set debatteret herhjemme i de sidste tider. Det henhører måske ikke direkte under en luftfartslov, men det må vel siges at være ganske naturligt, om man rejser problemet, når en sådan lov drøftes, og når den tilmed har den karakter, at den beskæftiger sig med alle problemer, der berører luftfarten. Jeg tror ikke, at nogen pilot bevidst støjer mere, end nødvendigt er, når han starter med sin voldsomt larmende jetmaskine, men man kunne måske i lovgivningsform finde udvej for at råde bod på denne ulempe ved f. eks. at lovfæste tidspunkterne for disse maskiners ankomst og afgang, således at de ikke falder efter det, vi forstår ved almindelig borgerlig sengetid, men det er vel et af de problemer, vi kan drøfte i det kommende udvalg.

Som jeg sagde til indledning, synes jeg, at dette lovforslag stort set er et godt lovforslag, et lovforslag, der på én gang respekterer de konventioner, Danmark har tiltrådt, og opfylder de forpligtelser, vi som medlem af ICAO er gået ind på. Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige lovforslaget en særdeles velvillig, men næppe hurtig udvalgsbehandling, der formentlig vil resultere i en enstemmig vedtagelse.

De 4 af justitsministeren fremsatte lovforslag, som det ærede medlem hr. Per Federspiel lige har redegjort for, er at opfatte som en naturlig konsekvens af det nye lovforslag om luftfart, og jeg kan på mit partis vegne tiltræde dem alle, idet jeg dog i lighed med det ærede medlem hr. Per Federspiel finder det naturligt, at de henvises til et udvalg. Om det bliver det samme som det, der skal beskæftige sig med forslaget til lov om luftfart, eller et andet, er jeg ganske lidenskabsløs over for.